

התמרון הקרקעי החל- שום דבר פחות מניצחון לא יתקבל.
מבט צידי אחרון לעבר הגדר, אנחנו בעזה עכשיו.

* הרחוב הראשון קטע 3*

"חוליית מאג, דלג!" צועק קרני.
בנדה מתחיל לרוץ.
"בנדה, תאט" צועק אבנר, "אמרנו יישור קו..."
בנדה משיב בחוסר סבלנות, "אני רוצה כבר לסיים עם ההתקדמות הזאת, ולהוריד ממני את התיק הכבד הזה."
"כ**אמק!" אבנר מתרגז.
זהו, לא מביטים לאחור, נכנסים!
"חוד מדלג", אומר לוי וקם. "אורן, אתה אחריי!"
הם מתקדמים עשרה מטרים ואני מודיע, "חוליה שמאל, דלג".
סוליות הנעליים משמיעות קול פריך בעודן מוחצות את שבבי הבטון.
אחרינו נכנסת החוליה של רותם, חוליה ימין. כתה א' כבר בפנים, ובאותו האופן שאר המחלקה- התולעת מצאלים הגיעה לעזה!
מתחתינו רשת מסועפת של מנהרות. אנחנו צועדים על מסלול הנחיתה והתמונה אפוקליפטית.
לפני שלושה שבועות היינו חבורת אזרחים והיום- חבורת לוחמים.
הנעליים צועדות על הריסות, אבל הנפש צועדת על דף בספר ההיסטוריה של העם היהודי. אני חש את זה בכל עצמותי. זכינו להיוולד במקום טוב על ציר הזמן. ליהודים

* לילה ראשון בתוך עזה- קטע 1*

12 בלילה. עמוק בשכונה בתוך בית נטוש. אחרי האירוע הקשה של פלוגת ארז, המורל בגדוד נמוך, אבל ההחלטה התקבלה- ממשיכים.
מוקפים בבתי עוינים, מצאנו את עצמינו מתבצרים, שלוש מחלקות, לבד בלב עזה. כל הגדוד נשאר מאחור במטעים.
פנס ששרד את הארטילריה מטיל אור מעומעם על כניסת הבית. מסביב חושך מצרים, עזה באפילה מוחלטת.
לילה ראשון בגיהנום, מי היה מאמין? לפני שלושה שבועות עוד ישנתי במיטתי. הלילה פלוגת ברק היא החוד של האוגדה כולה. האויב מסתתר מתחת לאדמה, פעימות הלב מרעידות לי את השכפ"צ הקרמי והאדרנלין לא מרפה.
לפתע יורד מהשמים קול של מטוס. שריקה ואחריה פיצוץ אדיר, שמרסק את אחד הבתים בשכונה. מתחתינו עוברת רשת מנהרות ענפה- עזה תחתית. הם יודעים שאנחנו פה.
באיזה מבנה מסתתר פיר? כל בית הוא איום.
"מה קורה עם שאר הפלוגות?" קודקוד עולה בקשר מול הגדוד. "תעיפו את עצמכם קדימה אנחנו פה לבד!"
אדרי ואני סיימנו לשמור בעמדת המאג שבנינו מתחת למדרגות. מגשש באפלה את דרכי אל פינה פנויה. בתוך הבית דממה. העיניים צורבות מריח פלסטיק שרוף. מנסה להירדם בכל הכוח, עד השמירה הבאה, אבל האדרנלין לא מאפשר לי. מתפלל שהשומר הבא יהיה דרוך כמוני.

* יום לחימה 1- פורצים את שערי עזה- קטע 2*

את הרגע של חציית הגדר לא אשכח לעולם. אישון לילה. המחזה נראה כמו סצנה מסרט בדיוני. ערפל כבד יורד על האדמה. גדוד שלם צועד בשני טורים אל תוך הלילה בדממה, תיקים על הגב ונשקים בידים. חוצים את הגבול.

בשמיים מתחוללת סופת ברקים- לא כאלה שבאים מעננים, כאלה שבאים מתוך מטוסים ותותחי ארטילריה. חיל האוויר בדואט מושלם עם חיל התותחנים, ממטירים בקצב מטורף גשם של מטאורים, לקראת ההגעה שלנו. הפיצוצים מחרשי אוזניים. האדרנלין משתולל.

הפלוגה מגבירה את הקצב, שומע את נשימותי של עצמי.

אני מסתכל סביבי ורואה דמויות כהות מגיחות מהערפל- אחיי לנשק, צועדים בשקט, בתוך אפילה מוחלטת, צועדים בדממה רועשת. כל אחד בתוך המחשבות של עצמו. כל אחד והמטען שלו. מולנו גדר המכשול הפרוצה ומאחריה המקור של הרוע- הרוע העזתי שהתפרץ עלינו. ועכשיו, אנחנו נכנסים להילחם בו בפנים.

ריח חריף של עשן ועופרת. פגזים נופלים מהשמים כל חמש שניות. הבזקים כתומים צובעים את קו הרקיע השחור- מופע אור-קולי, אחנו בסרט.

חשמל זורם לי בכל הגוף, ההרגשה רוחנית! אני מרגיש שכל עם ישראל עומדים מאחורי הגב שלי. אני שליח.

עצמותי. זכינו להיוולד במקום טוב על ציר הזמן. ליהודים במחנות ההשמדה באירופה לא הייתה הפריבילגיה להרים את הרובה וללבוש את האפוד. הם לא יכלו לצאת לקרב. גורלם נחרץ.

בלוחמת שטח בנוי כמות מקומות המסתור היא עצומה, והאיום מסתתר בכל פינה, בכל חלון, מאחורי כל דלת או גדר. בכל רגע נתון עלולה לצוץ חוליית ממחבלים. אתה ומלאך המוות משחקים מחבואים. של א לדבר על האיום התת קרקעי- ל אמנה כמה בטים טיהרת וכמה התקדמת בשטח, תמיד יוכל לצאת איזה מחבל מאחור, ולהפגיע. זה יכול להוציא אדם מדעתו.

ברחוב שתי שורות בתים. על אחד הבתים משמאל כתוב בעברית "ממולכד".

בקצה הרחוב עומד טנק ומאבטח צומת רחובות. זהו גוש פלדה מפואר בעל נוכחות אשר לא ניתן להתעלם ממנה. היתרון של הטנק הוא גם החיסרון שלו. ההגנה שלו היא המגרעת שלו. הוא אומנם מוגן ירי, אבל אין לו את היכולת לנוע בשקט. הוא לא יכול להתגנב לנקודה כלשהי. כשהוא מגיע, כולם יודעים. המחבלים אורבים וממתינים לרגע הנכון כדי לשגר עליו טיל RPG או כדי להצמיד אליו מטען קטלני.

* יהדות עם הרגליים- קטע 4*

"כבד מקודקוד, תן כבדה לתוך הבית השכן"

הפגז מרסק את החדרים המערביים. מה מחכה בפנים?

לוי מציץ מבעד לפתח- הצצה מלווה באש. אסור להיתפס לא מוכן, אסור להיתפס לא מוגן. חברי החוד דרוכים. עומדים זה לצד זה במרחק נגיעה. "נכנסים!" מכריז, ונכנס בזריזות תוך כדי אש חיה. 4 קנים סורקים את הקומה בעוצמה ובזריזות. בתורה כתוב: 'זכור את אשר עזה לך העמלק'. מהו העמלק?... ב'שמחת תורה', הם תקפו אותנו כמו הנאצים בשואה, ואף גרוע מהם. בני השטן שרפו, אנסו, עינו וביתרו אותנו. הם חטפו לעזה כל מי שרק יכלו, חיים ומתים. הם פה בשביל למחק את העם היהודי. אבל היום אנו תוקפים את בני העמלק על אדמתם! לעולם לא עוד!